

2481 11/12 18: I. Beh. af F. t. L. om Ordning af Afløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord m. m. 2482

fra Hjørring (Vanggaard) vilde trøste os med, at de Penge, der er givne ud, har været Lærepenge. For mig er det ikke nogen Kilde til Trøst, men en fortsat Kilde til Ærgrelse, at der skulde gives 3 Mill. Kr. ud i Lærepenge. Jeg kan ikke se rettere end, at det var uforholdent. Der var i tilstrækkelig Grad peget paa Farerne ved den usikrede Gennemskæring ved Hvide Sande til, at de, som havde Ansvar, kunde have ladet være med at foretage denne Gennemgravning uden en Sikring. Foranlediget af det ærede Medlems Bemærkninger vil jeg sige, at disse Lærepenge ikke er givet ud til Beløring af Teknikerne, for de vidste god Besked. De er givet ud til Beløring af Politikerne, som havde Ansvar, og som fremdeles bør sidde inde med Ansvar for denne Sag.

Bortset herfra skal jeg ikke vende tilbage til, hvad der tidligere er passeret, uden for saa vidt som det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) gjorde en Bemærkning om, at man aldrig kan vide, om saadanne Foranstaltninger kunde have været gennemførte med Sikkerhed, og henviste til, at Kommissionens Forslag om Indbygninger, efter at Løbet var aabnet, jo ikke havde vist sig at være holdbare, idet de styrtede sammen. Jeg tror da at burde sige, at naar disse Indbygninger ikke holdt, var det væsentlig, fordi man, da de blev opført, blev stærkt forfulgt af Uheld. Det vilde uden Tvivl have set anderledes ud, hvis de havde været foretagne, inden man aabnede Kanalen, saaledes at de kunde være byggede paa Land, inden Gennemskæringen fandt Sted. Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) udtalte, at man ikke skulde føle sig sikker paa, at vi var færdige, naar det, der nu foreslaas, var udført. Nej, jeg forlangte heller ikke, at man skal tro paa, at vi saa er færdige; men det, jeg vilde have, man skulde tro paa, var, at Forudsætningen for mit Vedkommende er, at naar dette er udført, saa holder det. Det var, hvad jeg udtalte ogsaa overfor det tidligere Medlem af dette Ting, nuværende Landstingsmand Alexander Foss, som var Ordfører for det konservative Parti for 2 Aar siden. Hvis virkelig det ærede Medlem kunde fremkalde berettiget Tvivl om, at det, vi her gik i Lag med, ikke vilde være heldigt, vilde jeg ikke gaa med til det. Men den Kommission, som her

har udtalt sig, har udtalt sig med fuld Kundskab til Sagen og med fuld Ansvarsbevidsthed overfor, hvad den har sagt. Det er min Overbevisning, at det, Kommissionen her har tiltraadet at udføre, vil vise sig at være holdbart. Men naar det viser sig at være holdbart, er det, jeg mener, at der godt derefter kan være Tale om at gaa videre, thi efter at dette har vist sig holdbart og har virket nogle Aar, vil den gradvise Forbedring af Landbrugets Tilstand omkring Fjorden være indtraadt, som gør det muligt at foretage den yderligere Udstykning og Bebyggelse af Jorden, som er Forudsætningen for, at man kan gaa over til en Ferskvandstilstand. Men hvis dette sker, er der heller ikke nogen Grund til at beklage sig over, at man muligt kommer til at ofre nogle flere Millioner, idet man da har al Udsigt til at faa disse Penge godt betalt, paa anden Maade.

Denne Bemærkning skal ogsaa gælde det ærede Medlem fra Bogense (Gunnar Fog-Petersen), som egentlig syntes at gaa ud fra, at hvis det viste sig, at Værkerne ikke kunde holde, skulde man gaa til yderligere Millionudgifter for at tilvejebringe en Ferskvandstilstand ved Hjælp af en Afvandingsluse. Jeg vil sige, at jeg finder, alle bør være fuldkommen frit stillede til den Tid, hvis det virkelig skulde vise sig, at de Værker, der her opføres, ikke kan holde.

Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) udtalte i Tilslutning til nogle Bemærkninger af det ærede Medlem fra Skern (Sigurd Berg), at Erstatningsspørgsmaalet bør forhandles og klares. Jeg personlig synes egentlig ikke, der er noget at forhandle om. Jeg synes, at et Samfund maa have Lov til at foretage den Slags Foretagender, der her er Tale om, hvis man kommer til det Resultat, at det er i Almenhedens Interesse, og det Resultat skulde vi jo være naaet til. At foreskrive særlige Erstatningsregler i dette Tilfælde, Erstatningsregler, som ikke er almenlydige, kan jeg ikke se nogen Grund til. Naar nogen gør nogen Skade, skal han jo erstatte den, herom er der en almindelig Regel i vor Lovgivning, og denne almindelige Erstatningsregel forekommer mig at maatte være fuldt ud tilstrækkelig ogsaa i dette Tilfælde, saa meget mere, som Staten allerede paa et tidligere Tidspunkt har givet en Erstatning, som man temmelig sikkert ikke